

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAŞOV
- Secția de contencios administrativ și fiscal

DECIZIA CIVILĂ NR.

DOSAR NR

Şedință publică din data de:

Președinte:

- judecător

- judecător

- judecător

- grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de părății Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, atât în nume propriu cât și pentru Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, împotriva Sentinței civile din data de pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. având ca obiect „anulare act de control taxe și impozite”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților. Procedură îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Dezbaterile în cauza de față au avut loc asupra recursului în ședință publică din data de când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate prin încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Pentru a da posibilitatea părților de a depune concluzii scrise, instanța a amânat pronunțarea pentru astăzi,

Se constată depuse la dosar, concluzii scrise formulate de către recurenta părăță Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna.

În urma deliberării, instanța a pronunțat hotărârea de mai jos:

C U R T E A:

Asupra recursului de față:

Constată că, prin

pronunțată de Tribunalul Covasna

s-a admis în parte cererea formulată de reclamanta S.C. S.A., în contradictoriu cu părățele Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna și Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna și s-a anulat Decizia nr. emisă de

Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, s-a anulat parțial Decizia nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, în ceea ce privește obligația impusă societății reclamante de plată a următoarelor sume lei, reprezentând T.V.A. lei reprezentând impozit pe profit și lei reprezentând majorări de întârziere; s-a anulat în parte Decizia nr. emisă de Administrația

Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, în ceea ce privește obligația impusă societății reclamante de plată a majorărilor de întârziere calculate până la data de pentru T.V.A. în sumă de lei și impozit pe profit în sumă de lei; s-a respins anularea Decizei nr. și anularea titlului executoriu nr. s-a

respins pretenția de anulare în totalitate a Deciziei nr. ; au fost obligate părțile la plata sumei de lei, cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut următoarele :

În urma inspecției generale efectuate de inspectorii de specialitate din cadrul Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, la sediul societății reclamante, și care a avut ca obiect activitatea societății pe perioada s-au constatat și s-au imputat persoanei juridice controlate, sume suplimentare de plată către bugetul statului.

Din aceste debite, reclamanta contestă în cadrul prezentului litigiu cele rezultate din verificarea perioadei și care au ca obiect înregistrările efectuate de contribuabil în evidență contabilă la contul 409 respectiv 471, a unor facturi fiscale "avans marfă" emise către S.C. S.A., valoarea lor fiind achitată la data facturării.

Între reclamantă, în calitate de cumpărător, și S.C. S.A., vânzător, a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare comercială nr. termenele și modalitățile de plată a prețului vânzării de către cumpărător fiind reglementate de părți în art.8 din contract.

Prin actul adițional la acest contract, act semnat la data de părțile au adus modificări art.8 din convenția lor, stabilind următoarele : "pentru aprovizionarea stocului de marfă necesar lunar, cât și pentru garanția plății, cumpărătorul (în spate reclamanta) va constitui un avans în valoare minimă egală cu vânzările estimare pe minim 2 luni".

Părțile nu recunosc însă acest act adițional, susținând că atâtă vreme cât el nu a fost prezentat la data efectuării controlului, este posibil a fi perfectat "pro causa" ulterior.

Din actele contabile depuse la dosar de către societatea reclamantă rezultă însă că societatea făcea lunar deconturi avans marfă, sumele respective fiind înregistrate contabil în contul "4091" (cont avans), acestei operațiuni fiindu-i corespondentă cea de diminuare a contului pasiv (401-furnizori), realizându-se astfel descărcarea obligațiilor către furnizori.

De asemenea, operațiunea deducerii sumelor plătite în avans către vânzătorul S.C. S.R.L. rezultă și din facturile de stocare depuse la dosarul cauzei de către societatea reclamantă, facturi care se întocmeau separat, la sfârșitul fiecărei luni.

În plus, reclamanta a depus facturi fiscale care atestă livrarea mărfurilor plătite de către furnizorul.

Toate aceste dovezi coroborate conturează natura juridică a sumelor plătite de societatea reclamantă către S.C. S.R.L. (sume ce au răcat obiectul controlului organelor de impunere), ca fiind aceea de "avans achiziție marfă", plată parțială realizată de către cumpărător, a contravalorii bunurilor livrate către societate de către S.C. S.R.L. (vânzător).

Respectivele sume de bani nu reprezintă "împrumut", în spate nefiind aplicabile prevederile art.38 din Normele Metodologice de Aplicare a Codului Fiscal, câtă vreme între cele două societăți nu a existat nicio convenție în acest sens, convenție care să cuprindă elementele prevazute de articolul din Norme susmenționat: condițiile de creditare, termenul împrumutului, destinația acestuia, dobânda, și.a.

Având în vedere aceste considerente, instanța de fond a apreciat argumentele invocate de reclamantă în susținerea cererii ca fiind întemeiate.

Instanța de fond a admis în parte anularea Deciziei nr. emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, anularea parțială a Deciziei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, în ceea ce privește obligația impusă societății reclamante de plată a următoarelor sume: lei reprezentând T.V.A., lei reprezentând impozit pe profit; lei reprezentând

majorări de întârziere; anularea în parte a Deciziei nr. Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna în ceea ce privește obligația impusă societății reclamante de plată a majorărilor de întârziere calculate până la data de pentru T.V.A. în sumă de lei și impozit pe profit în sumă de lei.

Instanța de fond a respins pretenția având ca obiect anularea Deciziei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, sumele cuprinse în acest act de impunere reprezentând contribuții de asigurări sociale și impozit pe venituri din salarii (taxe ce nu sunt aferente sumelor achitare de societate cu titlul de avans marfă).

Ca urmare a admiterii excepției de inadmisibilitate (a se vedea cuprinsul încheierii din data de instantă de fond a respins pretenția având ca obiect anularea titlului executoriu nr.

În temeiul art.274 Cod procedură civilă, reținând culpa procesuală a părătelor în prezenta cauză, instanța a dispus obligarea acestora la plata către reclamantă a sumei de lei, cheltuieli de judecată (taxă judiciară de timbru, timbru judiciar și onorariu de avocat).

Împotriva acestei sentințe, a declarat recurs părăta Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna în nume propriu și în numele Administrației Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie, în baza art.304, pct.9 și art.304¹ Cod procedură civilă : În dezvoltarea motivelor de recurs se arată că :

1). În baza art.7 din Legea nr.554/2004 a invocat excepția inadmisibilității acțiunii cu privire la anularea Deciziei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice pentru Contribuabili Mijlocii Covasna, referitoare la plata accesoriilor. Parcurgerea procedurii prealabile față de această decizie era obligatorie, deoarece era un act administrativ fiscal.

2). Pe fondul cauzei, arată că s-au identificat două tipuri de facturare :

a). Facturi emise de S.C." S.A. pentru avans marfă aferent cărora S.C. S.A. a emis ordine de plată, însă marfa nu a fost livrată, operațiunea s-a derulat ca un acord "împrumut" între două persoane afiliate, conform prevederilor art.11, alin.1. din Legea nr.571/2003 și,

b). Facturi emise pentru marfa achiziționată onorare ulterior livrării recepționate și vândute.

În Contractul nr. încheiat între părți nu se prevedea acordări de avansuri. Pe facturile emise pentru marfa livrată nu s-a menționat storno avans marfă, iar aceste facturi, cât și facturile pentru avans marfă, erau achitare integral. S.C. "S.A. și S.C.

S.A. sunt persoane afiliate, de aceea s-a concluzionat că operațiunile menționate se tratează ca un "acord împrumut". Pentru sumele aferente facturilor de "avans marfă" s-a calculat un impozit pe profit suplimentar și majorări de întârziere și s-a stabilit T.V.A. suplimentar de plată. În timpul inspecției fiscale nu s-a constatat că a avut loc receptia mărfii. Instanța de fond trebuia să analizeze toate documentele care oglindesc situația facturilor emise avans marfă și storno, rulajul creditor căt și a plărilor efectuate (debit) a sumelor stornate, etc. Actul adițional la contract nu a fost pus la dispoziția organelor fiscale.

3). Nici obligarea sa la plata cheltuielilor de judecată nu este corectă față de admiterea acțiunii reclamantei doar în parte. În spătă se impunea analiza acestor cheltuieli și aplicarea prevederilor art.276 din Codul de procedură fiscală.

Intimata reclamantă S.C. solicitând respingerea recursului. Nu se impunea formularea unei contestații separate pentru accesori, atât timp cât s-a contestat debitul principal.

Recurenta nu are niciun temei legal care să îi permită să interpreteze sau să schimbe natura juridică a operațiunilor dintre persoanele afiliate. Art.11 din Codul fiscal îi permite doar să ajusteze prețul împrumuturilor, nu există în speță un astfel de împrumut. Nu există o astfel de intenție a părților de a se restituî "împrumutul". Facturile de avans aveau rolul de a asigura plata la timp a mărfurilor livrate, conform convenției părții.

Lunar se făcea decontul avansurilor de marfă, iar părțile au intenționat să mențină un sold continuu de asigurare. Odată cu vânzarea unui imobil, a achitat toate datorile ce le avea către S.A. și a achitat și marfă în avans. S.C. S.A. este cel mai important furnizor al său.

Se solicită și obligarea la plata cheltuielilor de judecată în recurs.

Analizând actele și lucrările dosarelor, sentința atacată raportat la motivele de recurs invocate, Curtea constată că recursul este nefondat.

1). Decizia nr. se referă la plata accesoriilor stabilite pentru debitul principal constatat prin Raportul de inspecție fiscală din și Decizia de impunere nr.57/25.04.2008.

Cele două acte administrativ fiscale - Raportul nr.112 și Decizia de impunere nr.57/2008 au fost contestate la Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, cererea fiind înregistrată sub nr.

În aceeași zi în care s-a înregistrat contestația la actele fiscale care stabileau debitul principal, s-a emis Decizia nr. pentru accesori. Fîresc s-a solicitat soluționarea împreună a cererii privind obligațiile principale și a celei privind accesoriile, acestea fiind în dependență.

Prin Decizia nr. s-a respins contestația privind debitul principal.

Prin acțiunea înregistrată la Tribunalul Covasna, s-a solicitat anularea deciziilor privind obligațiile principale și a celor accesori acestora.

Corect a respins tribunalul excepția inadmisibilității acțiunii pentru aceste decizii, constatănd că procedura prealabilă a fost îndeplinită. Legătura dintre cele două decizii nu poate fi negată. Cele susținute de recurentă ar fi fost pertinente dacă decizia privind accesoriile s-ar fi emis după soluționarea contestației.

2). Art.11 invocat pentru stabilirea de obligații fiscale suplimentare pe perioada , are următorul cuprins :

„(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.

(1^1) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(1^2) De asemenea, nu sunt luate în considerare de autoritățile fiscale tranzacțiile efectuate cu un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Procedura de declarare a contribuabilității inactivi va fi stabilită prin ordin. Lista contribuabilității declarati inactivi va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi adusă la cunoștință publică, în conformitate cu cerințele prevăzute prin ordin.

(2) În cadrul unei tranzacții între persoane afiliate, autoritățile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta prețul de piață al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacției. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor între persoane afiliate se folosește cea mai adecvată dintre următoarele metode:

- a) metoda comparării prețurilor, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către prețurile independente;
- b) metoda cost-plus, prin care prețul de piață se stabilește pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacție, majorat cu marja de profit corespunzătoare;
- c) metoda prețului de revânzare, prin care prețul de piață se stabilește pe baza prețului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit;
- d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică".

Din înscrisurile depuse la dosar, contracte, facturi, note explicative, inclusiv consemnările controlorilor fiscale nu rezultă că tranzacția dintre S.C. "S.A. și S.C." nu ar avea un scop economic sau că prețul mărfurilor livrate nu ar corespunde prețului de piață al bunurilor.

Sușinerile recurente referitoare la forma, conținutul facturilor (nu se menționează „storno avans marfă”, se evidențiază facturile în două conturi, etc.) nu au fost invocate la momentul încheierii raportului de control. S-a apreciat doar că este vorba de un împrumut între persoane afiliate. Corect a reținut prima instanță că plata în avans a mărfurilor nu reprezintă un împrumut.

Analiza tuturor documentelor care oglindesc situația facturilor emise avans marfă și storno, rulajul creditor, plățile efectuate (debit) a sumelor stornate, etc., nu este atribuția instanței de judecată ci a organului fiscal. Acesta s-a limitat la întocmirea unui tabel cu facturile cuprinzând „avans marfă” și la o însumare a acestora la care a recalculat impozit pe profit, T.V.A., etc. Nu a avut în vedere deconturile lunare ale avansurilor de marfă, facturile de storno, facturi care anulau sumele datorate în baza facturilor în avans, etc.

Constituirea unui sold pentru asigurarea plății livrărilor de marfă viitoare nu este interzisă dacă aceste sume sunt corect evidențiate în contabilitatea ambelor societăți comerciale.

De asemenea, nu se evidențiază în raportul de control că s-au verificat toate livrările înregistrate de marfă pe perioada respectivă.

Actul adițional la contract produce efecte, el nu a fost înscris în fals pentru a fi înălțurat din proces.

Toate motivele de recurs aferente soluționării fondului sunt în consecință neîntemeiate.
3). Referitor la cheltuielile de judecată, se retine că s-au acordat integral cheltuielile cu taxa de timbru și timbru judiciar și onorariu de avocat. Într-adevăr art.276 Cod procedură civilă prevede că în cazul incuviințării în parte a pretențiilor fiecărei părți, instanța apreciază în ce măsură va acorda cheltuielile de judecată. Tribunalul Covasna a apreciat că raportat la soluția pronunțată poate acorda integral aceste cheltuieli efectuate de reclamantă în acest litigiu. Onorariul avocațial nu este „nepotriviș de mare” pentru obiectul pricinii și valoarea acestei pentru a fi cenzurat conform art.274, alin.3 Cod procedură civilă.

Pentru aceste considerante, constatănd că niciunul dintre motivele de recurs nu este întemeiat, Curtea, în baza art.312, alin.1 Cod procedură civilă raportat la art.304, pct.8 și pct.9 și art.304¹ Cod procedură civilă, urmărește să respingă recursul și să mențină hotărârea atacată cu completarea motivării din prezența decizie.

Văzând și prevederile art.274 Cod proceduri civile (s-a depus chitanță de plată a onorariului avocațial în recurs, iar intimata a solicitat recordarea acestor cheltuieli).

Pentru aceste motive,
În Numele Legii,
D E C I D E :

Respinge recursul declarat de recurenta DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE COVASNA (cu sediul în Sfântu Gheorghe, str.Jozsef Bem, nr.9, jud.Covasna), în nume propriu cât și în numele ADMINISTRATIEI FINANTELOR PUBLICE PENTRU CONTRIBUABILI MIJLOCII COVASNA (cu sediul în Sfântu Gheorghe, str.Jozsef Bem, nr.9, jud.Covasna)), împotriva Sentinței civile pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr.

Obligă recurențele să plătească intimatei S.C. cheltuieli de judecată în recurs.

S.A. suma de

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi